

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمر الکرما
علیه السلام

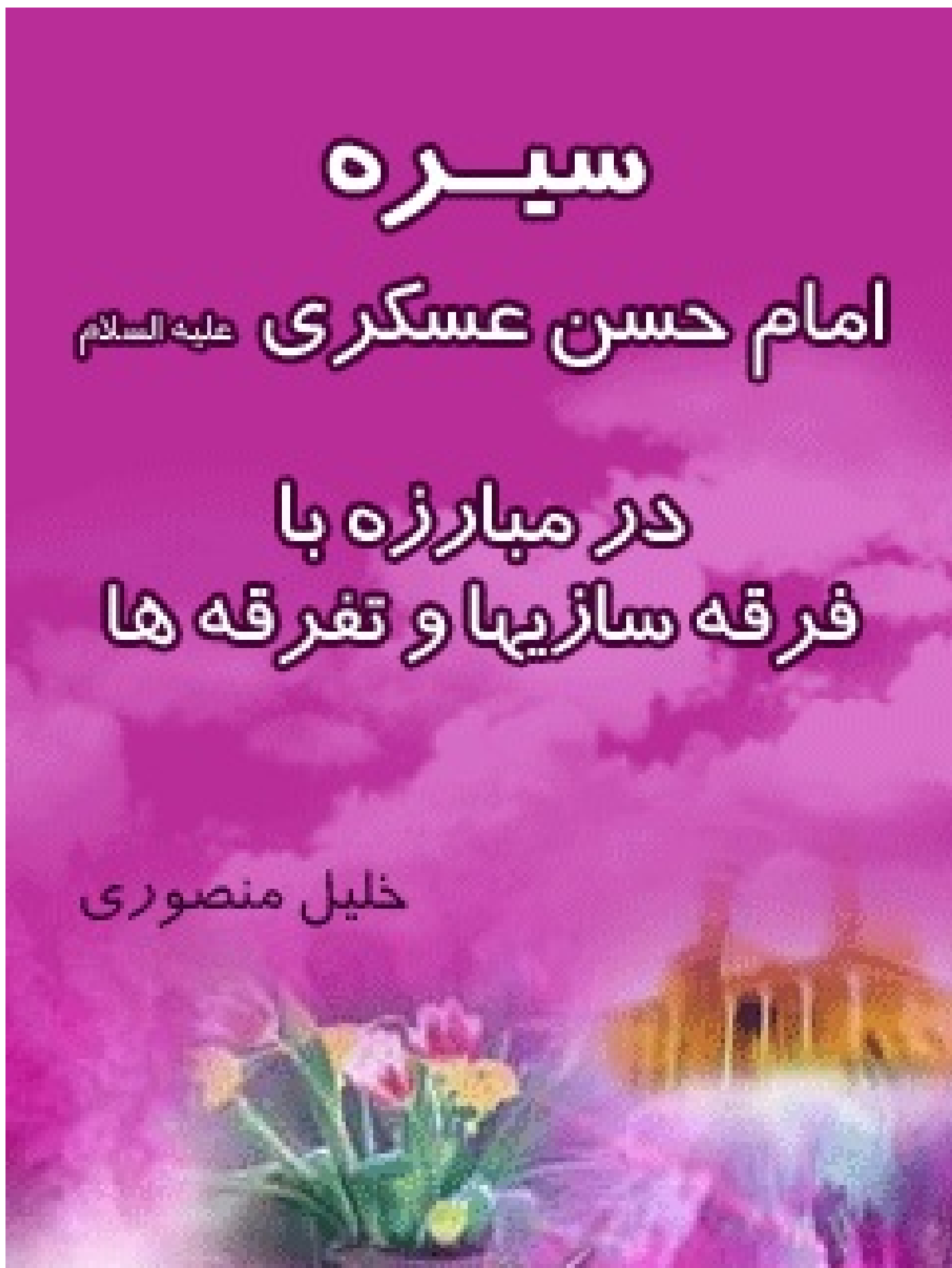
www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

سیره

امام حسن عسکری علیه السلام

در مبارزه با
فرقه سازیه‌ها و تفرقه‌ها

خلیل منصوری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سیره امام حسن عسکری علیه السلام در مبارزه با فرقه سازی ها و تفرقه ها

نویسنده:

خلیل منصوری

ناشر چاپی:

خلیل منصوری

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ سیره امام حسن عسکری علیه السلام در مبارزه با فرقه سازی ها و تفرقه ها
۶ مشخصات کتاب
۶ مقدمه
۶ ریشه یابی اختلافات و تفرقه ها
۷ راهکارهای امام در راستای حفظ هویت اسلام و اتحاد مسلمانان
۷ تقیه، موضع رسمی امام
۸ تلاش های علمی امام
۹ فرقه سوزی علیه فرقه سازان
۱۰ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

سیره امام حسن عسکری علیه السلام در مبارزه با فرقه سازی ها و تفرقه ها

مشخصات کتاب

خلیل منصوری

مقدمه

تلاش های امام حسن عسکری (ع) برای جلوگیری از پیدایش تفرقه در میان مسلمانان از مهمترین نمودهای حیات کوتاه اما پربرکت آن حضرت بود. آن امام همام علیرغم فشارهای سخت عباسیان و بحران های فراوان فکری و عقیدتی در جامعه ی آن روز می کوشید از بروز شکاف در میان جامعه ی مسلمانان و سوءاستفاده ی جریانات سیاسی و فکری بیگانه و وارداتی و یا درونی از این بحران ها جلوگیری کند. مقاله حاضر نیم نگاهی به این تلاش های ارزشمند دارد. با هم آن را از نظر می گذرانیم.

ریشه یابی اختلافات و تفرقه ها

بی گمان اسلام با تحولات روزهای آغازین رحلت پیامبر (ص) دچار بحران های شدیدی شد که هویت آن را با خطر جدی مواجه می ساخت. در این دوره، نفاق که در زمان اوج گیری قدرت و حاکمیت اسلام در مدینه شروع شده بود، به شکل سیاسی، خودنمایی کرد و جامعه را دچار تفرقه و تشتت نمود. اگر تا پیش از ظهور اسلام، ریشه ی تفرقه ها و اختلافات در گرایش های شدید قومی و خونی بود، از این زمان به بعد، هر چند که تعصبات قبیله ای نقش مهم و تأثیرگذاری را بازی می کرد، ولی رنگ دینی و مذهبی به خود گرفت. از این زمان است که با افزایش جمعیت مسلمانان و نیز حضور اقوام و نژادهای غیرعرب از سامی، آرامی و آریایی گرفته تا نژادهای سیاه آفریقایی و بربرهای سپید شمال آفریقا، اختلافات قومی و نژادی به شکل مذهبی و دینی خودنمایی می کند. شاید بتوان ریشه ی این دگرگونی در علل اختلاف های درون دینی و فرقه سازی ها را در فضا و شرایطی جست که امکان بروز و شکل گیری دسته بندی ها را به صورت دیگر فراهم نمی ساخت. بدین گونه اختلافات جناح بندی های سیاسی بعد مذهبی و فرقه ای گرفت و هر کس با بهره گیری از یک بحث کلامی در صدد فرقه سازی، دسته بندی، تحزب و جمع کردن افراد بر محور مباحث کلامی و اعتقادی برآمد و احزاب سیاسی به شکل طوائف و فرقه های مذهبی بروز کرد. هر چه از آغاز تشکل های فرقه ای و تحزب های به ظاهر کلامی می گذرد، اختلافات مذهبی ریشه دارتر می شود و در نتیجه آن درگیری های کلامی به شکل درگیری های فیزیکی و جنگ و مقاتله خودنمایی می کند. با نگاهی گذرا به دوره های اموی و عباسی به آسانی می توان ده ها و صدها قیام و شورش را با انگیزه ی به ظاهر کلامی و مذهبی ردگیری و شناسایی کرد که ریشه ی آن چیز دیگری غیر از ظاهر اختلاف کلامی بود. به زبان دیگر با توجه به مقتضیات و شرایط زمانی و فشار و قدرت دین، اختلافات سیاسی به شکل اختلافات مذهبی ظهور کرد و هر گروه و حزب سیاسی و قدرت طلب برای دست یابی به مراکز قدرت و تأثیرگذاری بر جریانات سیاسی، شورش ها و قیام های خونینی به راه انداخت. برخی از مورخان برای شورش های عصر اموی و عباسی، علل و عوامل چندی را بیان می کنند ولی چنان که گفته شد بسیاری از این قیام ها و شورش ها با عاملی سیاسی همراه بوده است. از آن جایی که قدرت به شکل موروثی در این دوران ظهور کرد و از حالت ولایت امور بیرون آمد و خلفای اموی و عباسی همانند کسرا و قیصر عمل کردند، مردم خسته از فشار تبعیض و ظلم و بی عدالتی با دستمایه کردن برخی از آیات و روایات و ایجاد تشکل های سیاسی در قالب مذهب و فرقه، شورش هایی را سامان دادند. این مسئله در زمان تضعیف حکومت بیشتر می شد و فرقه های خودساخته ی

مذهبی شورش‌های بیشتر و قتل و غارت افزون تری را موجب می شدند. عصر امام حسن عسکری (ع) را می توان مانند عصر پس از مأمون و هارون الرشید اوج فرقه گرایی و مذهب سازی دانست. از این رو آن امام همانند پدرانیش می بایست در دو حوزه به مبارزه می پرداخت. از یک سو با قدرت ناحق و بیدادگر خلفا و در جبهه‌ی دیگر با فرقه‌های منحرف که اساس اسلام را در خطر می افکندند مواجه می شد و امت را با به کارگیری روش‌ها و راهکارهای فرهنگی و علمی از آسیب آنان در امان نگه دارند.

راهکارهای امام در راستای حفظ هویت اسلام و اتحاد مسلمانان

امام عسکری (ع) به عنوان وظیفه اصلی رهبری و حفظ اساس اسلام و مسلمانان، بر خود فرض می دید تا هم با بیداد دربار مقابله کند و هم امت را از کژی‌های فکری، اخلاقی و فرهنگی در امان نگه دارد. از این رو در دو جبهه‌ی همزمان به مبارزه پرداخت. افزایش شورش‌های مذهبی علیه دولت مرکزی از سوی گروه‌های اجتماعی در این زمان آن چنان بود که مردم روی آرامش به خود ندیدند. در همین ایام، چندین قیام به نام علویان و از سوی ایشان نه تنها برای احقاق حق بلکه در راستای امر به معروف و نهی از منکر و مبارزه با ظلم و بیداد عباسیان صورت گرفت و گروه‌های مردم از نژادهای مختلف در آن مشارکت داشتند هرچند که سهم نژادهای غیرعرب در این قیام‌ها بیشتر و محسوس تر بود. از جمله مهم ترین قیام‌های علویان که در عصر امام محمدتقی و فرزندش امام علی بن محمد و حسن بن محمد (ع) رخ داد می توان از قیام ابن طباطبائی، ابراهیم بن موسی بن جعفر (ع)، محمدبن جعفر (ع)، زیدبن موسی بن جعفر (ع) و فرزندان وی، حسین بن محمد بن حمزه، علی بن زیدبن الحسین عیسی بن جعفر (ع) نام برد که روی هم سبب قیام و شورش را شامل می شود. این قیام‌ها در دو دسته از علویان بیشتر بود: علویان امامی و علویان زیدی. خلع و نصب‌ها و قتل‌ها توسط خلفای عباسی آن چنان زیاد شد که بر دامنه‌ی شورش‌ها و آشوب‌ها افزود. این همه موجب می شد که امت در خطر فروپاشی قرار گیرد. فشارهای بیرونی از روم و بیزانس نیز مزید بر علت بود. تحریکات خوارج که باقیمانده‌ی دیدگاه کلامی - سیاسی جنگ صفین بود با ریشه دار شدن و جذب مخالفان حکومت، موجب می شد که مردمان با نام خدا و دین اسلام به جان هم بیافتند و اتحاد و همدلی اسلامی جای خود را به تفرقه و قتل و غارت به نام دین دهد. برخی از آنان به جهت آن که بتوانند از موقعیت علویان بهره مند شوند با پنهان کردن دیدگاه‌های مذهبی خود، مردم را به سوی خود جذب می کردند. صاحب الزنج که افکار خارجی داشت خود را منتسب به علویان کرد. مسعودی درباره‌ی وی می نویسد: از او کارهایی سر زد که آن چه را به او نسبت داده می شود، تصدیق می کند. گفته می شود که او پیرو فرقه‌ی ازارقه از خوارج بوده است؛ زیرا کردار او در کشتن زنان و کودکان و غیر ایشان از پیران رو به مرگ و غیر آنان از کسانی که مستحق قتل نیستند بر این مرام او گواهی می دهد. از او خطبه‌ای نقل شده که در آغازش گفته است: الله اکبر... الا-لا-حکم الا-الله (که شعار خوارج است) او هم چنین همه گناهان را موجب شرک می دانست و یاران او همگی از زنگیان (غیرعرب) بودند. (مسعودی، تاریخ مسعودی، ج ۴ ص ۱۰۸) او خود را از علویان و از نوادگان امیر مؤمنان معرفی می کرد. بینش خارجی گری وی، هم در سخنان و هم در اعمال زشت و ناپسند وی نمایان است. گردآمدن زنگیان خود دلیل بر این است که گرایش شدید خارجی گری موجب شد تا این افراد دور وی حلقه زنند و با او همکاری کنند. در حقیقت گرایش‌های نژادی و شورش‌های سیاسی در قالب دین و مذهب انجام می گرفت تا هم وجاهت شرعی پیدا کند و هم قتل و غارت‌ها و قیام‌ها را توجیه قانونی بخشد.

تقیه، موضع رسمی امام

امام حسن عسکری (ع) در این دوره با استفاده از روش تبلیغ حقایق دینی و معرفی اسلام حقیقی، می کوشد با تفرقه و فرقه سازی برخورد کند. ایشان برای جلوگیری از کشتار مسلمانان که در قالب دین و مذهب صورت می گرفت، از همراهی با این قیام‌ها

خودداری کرد؛ زیرا این قیام ها هر چند که به ظاهر علیه ظلم و ستم خلفا و امرا بوده است، ولی به کارگیری پوشش مذهب برای کشتار مردم و ایجاد تفرقه در میان مسلمانان و آسیب به اتحاد و وحدت آنان موجب می شد تا کشتارهای مردمان رنگ دینی و مذهبی پیدا کند. امام از آن که بر پایه اصل اساسی تقیه، از روشن کردن موضع گیری خود ابا داشت، لذا نمی توان تحلیل دقیقی از رخدادها و موضع گیری های ایشان ارائه نمود؛ ولی با این همه می توان از شیوه کلی و اصول اساسی بینشی و نگرشی ایشان این نکته را به دست آورد که آن حضرت با هر گونه فکر و کاری که وحدت امت را به خطر می انداخت مخالف بود و بر یگانگی و اتحاد میان مسلمانان تاکید می کرد. با آن که با دولت عباسی مخالفت می ورزید ولی شیوهی عملی خود را چنان قرار داده بود تا به هر نحو ممکن همه مسلمانان از امنیت و عدالت بهره مند شوند. خواندن نماز باران برای این که مسلمانان از خطر عمومی خشکسالی در امان بمانند به یک معنا نگرش وحدت نگر ایشان را نشان می دهد. به نظر ایشان هر چند که این درخواست از سوی خلیفه صورت گرفت ولی از آن جایی که منافع مسلمانان حفظ می شد در انجام آن کوتاهی نکرد و نخواست تا با فرار از آن، مردم را در رنج افکند. سیاست های حاکمان این دوره همانند همه دوره های اموی و عباسی مبتنی بر حذف مخالفان بود. از این رو نسبت به همگان چه آنانی که در پی کسب قدرت در داخل خاندان عباسی دست به قیام می زدند و چه گروه های بیرونی از علویان و خوارج و یا فرقه های دیگر مذهبی، قتل و کشتار جمعی و نسل کشی، اصل اساسی در سیاست آنان بود. از این رو امام (ع) می بایست راهی را در پیش می گرفت که هم از آسیب دشمن در امان بماند و هم به فعالیت های فکری و فرهنگی خود در راستای اسلام اصیل پردازد. اسلامی که مخالف هر گونه تفرقه، بیداد و ستم ورزی از سوی هر کس و هر مقامی بود عباسیان می دانستند که امامان شیعی هرگز موافق حکومت ایشان نیستند و همواره آنان را ظالم و ناحق و باطل می دانند. از این رو نسبت به همه امامان با سخت گیری برخورد می کردند. این سخت گیری و خفقان در این دوره اوج بیشتری گرفت. افزایش امید به آمدن منجی موجب شد تا امامان در حصار بیشتری قرار بگیرند. این فشار در عصر امام حسن عسکری تشدید شد و آن حضرت در زندان و پادگان به صورت بازداشت خانگی قرار گرفت.

تلاش های علمی امام

امام حسن عسکری (ع) که از پدری چون امام هادی (علیه السلام)، در روز هشتم ربیع الثانی یا ۲۴ ربیع الاول سال ۲۳۲ هجری قمری در مدینه به دنیا آمده بود، در هشتم ربیع الاول سال ۲۶۰ هجری قمری با توطئه معتمد خلیفه عباسی در شهر سامرا، در سن ۲۸ سالگی به شهادت رسید. دوره امامت آن حضرت بعد از شهادت پدر بزرگوارش بسیار کوتاه بود؛ زیرا وی در سن ۲۲ سالگی به مقام امامت رسید که مجموعه سال های امامت وی ۶ سال است. از این رو در این مدت کوتاه امامت با همه خفقان و آشوب های دوران بسیار کوشید تا هسته های شیعیان را که پدران بزرگوارش به سختی ایجاد کرده بودند، حفظ نماید. به جهت فعالیت های در همان مدت کوتاه، متوکل او را به زندان انداخت، بی آن که سبب آن کار را بگوید! عباسیان تلاش می کردند که امام عسکری (ع) را در دستگاه حکومت وارد کنند تا پیوسته مراقب او باشند و او را از پایگاه ها و یاران و پیروانش دور سازند. مواضع علمی امام عسکری (ع) در ارائه پاسخی قاطع و استوار در مورد شبهه ها و افکار کفرآمیز و بیان حق، با روش مناظره و گفتگوهای موضوعی و مناقشه ها و بحث های علمی، روز به روز شخصیت آن حضرت را بارزتر می کرد و مؤمنین را به شخصیت مکتبی و فکری خود مجهز می نمود و از طرفی پایداری و ایستادگی آنان را در برابر جریانهای فکری خطرناک تضمین می نمود. کندی (ابویوسف یعقوب بن اسحاق) فیلسوف عراقی در زمان امام (ع)، به زعم خود، پیرامون متناقضات قرآنی، کتابی تدوین کرد، امام عسکری (ع) به وسیلهی بعضی از منسوبان به حوزه علمی او، با وی تماس گرفت و با روشنگری های خود کوشش های او را با شکست روبه رو کرد و او را قانع نمود که در تحلیل های خود و برداشت هایش در اشتباه بوده است. کندی پس از مباحثات

طولانی به حقیقت آیات روشنگر قرآنی پی برد و دانست که آن چه را تناقض برشمرده، از متشابهات قرآن و یا از مواردی است که به صورت های مختلف علمی می توان آنها را حل کرد. کندی از سخنان و یاوه گویی هایش توبه کرد و اوراق نوشته های خود را سوزانید. در این زمان جریان های مختلف فکری و مذهبی در سطح جامعه بسیار فعال بودند و شبهه های متعددی را در موضوع های مختلف و مهم دینی مطرح می کردند؛ شبهه هایی از قبیل تناقض در قرآن، شبهه ثنویه، شبهه مفوضه، اعتزالی و اشعری از سوی فرقه های مختلف التقاطی و حتی نیروهای فکری غیردینی در میان مردم متداول شده بود. امام می بایست به این پرسش ها و شبهات درون دینی و بیرون دینی پاسخ های قانع کننده می داد و با جریان های سیاسی فرقه ساز به مبارزه برمی خاست، از این رو فرقه سوزی به معنای در هم شکستن اصول دعوتی آن جریانات از راهکارهای اساسی سیاست های امام بود. امام با این روش می کوشید تا دست کم اتحاد را در بخش عمده ای از مسلمانان حفظ کند و نگذارد جریان های فرقه ساز با تشکیک در اصول اساسی دین اسلام آن را منحرف کنند. این مشکل زمانی دوچندان می شود که در درون مذهب نیز برخی از افراد به جهت تمایلات سیاسی و یا قدرت طلبی به برخی از شبهات دامن می زنند تا شیعیان را دچار تشتت و تفرقه کنند و افرادی را دور محور خود گردآورند. امام از یک طرف می بایست در اندیشه‌ی اتحاد ملی در درون مسلمانان می بود و از سوی دیگر با شبهات بیرون دینی که از سوی مخالفان اسلام از یهود و مسیحی وارد می شد نیز پاسخ می داد تا با این روش انسجام امت اسلام را حفظ کند (نگاه کنید: احتجاج، طبرسی ج ۲ ص ۲۶۶)

فرقه سوزی علیه فرقه سازان

مبارزه با فرقه های باطل و انحرافی چون مفوضه، غلات، واقفی، تصوف و صوفی گری و دیگر فرقه های التقاطی که اصول دین و مذهب را با خطر مواجه می ساختند از اصول راهبردی در سیاست های امام عسکری (ع) بوده است. حضرت با زدودن تردید، ذهن مسلمانان را به سوی حقیقت رهنمون می ساخت و می کوشید با جلوگیری از فرقه سازی و یا گسترش آن، وحدت را در میان مسلمانان حفظ و تقویت کند. امام حسن عسکری (ع) برای مهار اوضاع سیاسی، روش تقیه را به عنوان اصلی راهبردی در پیش گرفت؛ زیرا چنان که امام صادق (ع) بیان کرده است. التقیه دینی و دین آبائی و لادین لمن لاتقیه له، تقیه روش من و دین و روش پدران من است و کسی که تقیه را پیشه خود نکند بر دین و روش پدران من نیست. از این رو آن حضرت با در پیش گرفتن تقیه بر حفظ وحدت اسلامی تأکید ورزید. تقیه در این جا به این معناست که نمی بایست برای مسائل جزئی و کوچک، اصول دین را در خطر قرار دهیم و با تأکید بر برخی از مسائل اختلافی، وحدت جمعی امت اسلام را بشکنیم و زمینه را برای نفوذ و بهره برداری دشمنان فراهم آوریم. تقیه روشی است که انسان با حفظ اصول وحدت کلمه یعنی اصول اساسی دین (توحید، نبوت، معاد و قرآن و کعبه) مطالب و مسائل اختلافی و جزئی را مطرح نکند و در جامعه با روش و رفتار متضاد با عموم امت، تفرقه و اختلاف را دامن نزند. تقیه از این رو با نفاق کاملاً متفاوت است؛ زیرا نفاق همراهی با مردم برای سوءاستفاده و ضربه زدن به مردم و جلب منفعت و دفع مضرت شخصی و یا گروهی است؛ در حالی که تقیه یعنی عدم اعلام و بروز مطالب و حقایق جزئی برای حفظ امت از افتادن به دام اختلاف است. این گونه است که امام امیرمؤمنان (ع) با بهره گیری از تقیه در زمان حکومت خلفای نخستین اسلام، در نمازهای ایشان حاضر می شود و برای حمایت از دین با آنان همراهی می کند و به جنگ دشمنان دین می رود. این روش تقیه در زمان های متأخر نیز کار کرد خوب خود را نشان داد. اکنون امام حسن عسکری نیز با بهره گیری از این روش، می کوشد تا وحدت اسلامی را در میان امت تقویت کند. بنابراین نیازی نمی بیند تا با هجوم اختلافات و فرقه سازی های جریانات سیاسی مشکوک، همراهی کند و خود به مسائل جزئی دامن بزند. (نگاه کنید، بحار الانوار، ج ۵۰ ص ۳۰۹ و نیز ۱۷۵ و ۱۷۷) این گونه است که امام حسن عسکری (ع) با درایت خود توانست امت را به ویژه شیعیان را به صورت جمعی حفظ کند و روز به روز بر قدرت و شمار آنان بیفزاید.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

(ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
 (ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
 دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج‌رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
 تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶
 وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳-۲۳۵۷۰۲۳ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور
 کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی
 جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل
 و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق
 روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبی: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱
 ۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
 ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده
 است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگو
 شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است،
 هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی
 اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از
 پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال،
 خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی
 همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش
 از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند
 آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

